

Összeállítás: GELENCSEK, SÁNDOK
Összeállítás ideje: 1973.

TART.: ÖMÉLETRAJZ (GELENCSEK, SÁNDOK
MAV. MŰBOLIVÁS)

14 lap, 5 foto

Földrajzi mutató: MABTBERKI
Számmutató: XXX, 2,

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖNYS

ÁTVEVETVE AZ EGYSÉGES LTK. 2369-es TETELE ALÓL

Életrajz.

Gyulenszék Sándor már nyugdíjas szül. Gyul
Dada pusztán 1896 júl. 8-án.

Apám uradalmi első gyaloghíres, mint uradalmi
szakmunkás. Többféle szakmunka elvégzésével
megbírtva, amelyet magasabb ~~magasabb~~ díjazást
folyósítottak

A születésemet követő 1897. ápr. 24. szentgyörgy napi
költözkedés idején a göllei piaristák uradalmába
szegődve Gölle szentiván piarista költözött
nyugdíjas uradalmi szakmunkás gyaloghíresnek
is itt lakott 1913. ápr. 24. ig. 16 évig

Családja

Apám Gyulenszék György szül. Városg. Lánafő közt
levő. viresmalomnál 1862. ápr. 24. én, meghalt 1926
szeptember 3. án Budapesti János kórházban.

Apai nagypapám Gyulenszék Imre szül. Városg. Lánafő
viresmalomnál 1828. szept. 19. én mh. 1905. Városg. Lánafő
Éneke Vörös Katalin szül. Nák. 1833. ban. + 1869. ban

Apai dédapám Gyulenszék Mátya szül. Városg. 1797. ban
neje Fintal Erzsébet szül. Somogyfésza, 1808. ban

Anyám

Kalocsa Teréz szül. Mészáros pta 1866. jan. 30. én
+ 1907. ápr. 4. én szentivánban.

Apja Kalocsa János szül. Dombóvár 1838. ban + 1906
neje Kovács Teréz Leperd pta 1842. ban + 1908

Testvéreim

Gyulenszék János földműves 1890. sept. + 1942. II. 19. én

-II- István szül. Hodi pta (János is) 1894. ban

-III- Julienne Gölle szentiván 1898. ban. 30. én

Négyen nevelkedtünk fel nagypapára és 8-an voltunk
három csecsemőkorban meghaltak a sík halva született kis
fiúval meghalt anyám 1907. I. 4. én

Anyám halála után nem nősült meg, hanem
nevelő anyát hozott egy rokoni öreg szentiváni
mint uralkodókatól kiöregedett magánzó nőt nevelő
Horváth Teréz szül. Somogyzil-ban 1857. ban

Apámmal halt meg 1922-ben eljegyző nevelő anyja 2 volt is tízta nevelés gyerekszerető, és gondos jó házi-
verető volt.

Apám 45 éves volt anyám halálakor és amint mond-
ta arást nem nőülb meg, hogy a gyermekei mostoha-
anya kiare ne kerüljenek.

A szülőhelyemről apám elköltözött 1897 ápr 24 én
lyőlle rentiván pusztára. és itt 16 évig lakott 1913 ápr
24 én költözött Szatmárvadalkomban merőesőznek.
és itt egy évig lakott és 1914 ápr 24 én Szatmárvadalkomban
rendes háza költözött és képi részre aratással kereste a
keresét. Apám ettől kezdve egyéb munkát nem val-
dalt. otthon töltötte az idejét.

Mi három fiúk a vasútra mentünk dolgozni, a leány
napraimba járt az uradalomba.

Apám alkoholista életmódot folytatott, és a kocsmák
útjait járta és ezt egyengette.

A gyermekei firtására ivogatott.
Anyám halála után apám nőülvise örökbe fo-
gadta Dombóváron Sántosi János műbitor asztaloshoz
ez mint városi magán jóiparos tanítatott enye-
met, sőt ő is beiratott asztalos irasnak ar ipar-
területbe és magán úton polgári iskola két onta-
dyát külön tanítással látatta velem, akkor közép-
nősítéssel.

A kb 200 kötetes könyvtárat is nekem adta és aint
mondta tanult embert akar belőlem nevelni.

A terem meghívást, mert ar őre sőgorom lebeteg-
dett és majnákban meghalt, és így háza kerültem.

Az asztalos szerszámokat otthagytam, mert a nagybőrső
fogadott segédleket és dolgoztatott velük.

Én akkor mentem a vasútra pályamunkásnak és
a vasúton is maradtam a nyugdíjig.

A kitháború alatt felmentést kaptam a vasúttól.
aromban 1920 március 20 án bevonultam kalvánának

Szekszárdra nyílt napra kiképzésre.

A katonaságtól harajövet a dombóvári Országgyűlési
székre kerültem irada alhattnak. Két év múlva elke-
rültem Kaporpuszta kisállomásra jegyzikado állomás
kerelő hefeletnek. Három évre 1927 ápr 28 án a
Szabadi körjeg őrhárába hefertek páfáeri szolpálatra
és 1931 febr 3 án a nagykerki forgalmi kisállomásra
hefertek állomásikerelőnek. is itt szolpáltam 1946 III. 26
ig is ekkor nyugdíjba mentem, és az állomás mellett
kis új magánhárat megvettem. és ide költöztem

A feleségem itt halt meg 1969 IV. 6 án. és mint
örvegyemher megvásároltam és 1973 III. 24 én Dombóvár-
ra költöztem a feleségem hárába.

A néprajzi gyűjtő munkát itt folytatom de még
Somogy megye részére. mert a kütató területem
ide söt az engedély szerint.

Hogyan lettem néprajz kutató?

Apám nál laktam Bate községben és innét jártam
a dombóvári nagy állomásra felstartani munkára.

Itt megvásároltam Simonfa községből Győr Ferenc módos
parant akkor községi bíró leányát Győr Katalin 1899 bel
leány vettem feleségül. és 1918 jan 8 án elköltöztem
Dombóvár községbe Fonay Jure márványdíjaz váltó ő há-
zába ~~költöztem~~ árendán lakásba.

Énnek a testvére fia harajött szabadságra mint
főhadnagy. és Orsova vasút állomáson volt mint fő
élelmerisi tiszt és az itteni tanító ismerőse meg-
bista, hogy hozzon a következő szabadságakor Adá-Kalich
szipetőről néprajzi emlékeket és vege fel az ottani
népélet adatait. és hozza magával.

Az illető Fonay Kati főhadnagy, 1918 augusztusában újból
harajött szabadságra, de ekkor ~~mint~~ az illető tanító már
bevonult katonának és az adatokat én átvettem, arról,
hogy majd én átadom a Farkas merődi főnyf tanító
körben ő megkelt Tagliamento járány, közhárában

Az Ada-Kalék-i emlékek így nálam maradtak,⁴
is amikor leserelt az illető főhadnagy, akkor firetten
neki kit ívsört. is részben ma is meg vannak.

A néprajzi gyűjtést folytattam továbbra is is a jegy-
zet papirokat elraktam ládáikba.

A bati faluban amikor apám házában laktam
igen szerethem a könyveket. is olvasni vágyó voltam
is a nagyceném től kapott könyveimet kiolvassa
elvittem az itteni kántor lanító Kovács Mihály Győngyhez
is így össze veselve egymás könyveit kölcsönösen kiolva-
tuk. így tettem könyvtárat.

A tanítóhoz gyakran kijött Kaposvárról iskola lá-
togató tanfelügyelő Győncsi Ferenc. is később amikor
nyújdijba ment az itteni ő lett a tuncium igazgató

A tanfelügyelő is a kántor 1917 nyarán egy napon
art mondtak nekem, hogy mint olvasni, tanulni vá-
gyó fű kapcsolódjak be a néprajz kintatásba, is ezek
feljegyzésébe.

Birtos ígéretet erre nem tettem, azonban nem
is mondtam le. is mégis egy év után a véletlen
bele vitt a néprajz gyűjtésbe.

Akkor a jelen esetben a tanfelügyelő adott nekem
egy gyűjtő tájékoztató intézetű kis füzetet is ezt tanul.
mármint megkedveltem is jó segítségemre volt a
gyűjtő munkában. az akkori gyűjtött anyagomat ők
vettek át. Sőt az 1948-52 években levő gyűjtéseimet is egy
kaposvári tanfelügyelő vette át. Tamás nevű Nyitra
városbeli születésű. olyan felvidéki tájszóval beszél
egyébként lefőképpen csak jegyezgettem. is ezt köve-
zően 1922-ben mint iróda állást. a bélyeggyűjtésbe is
bele kapcsolódtam. így, hogy az elhasznált levélbe-
ritékokat nekem adta a hivatal főnököm Polgár Győra
osztálymérnök. a gondosan felbontott borítékokat ki-
keltett fordítani. is újból fel lehetett használni. Itt már
akkori volt amit kiforgatott boríték is tette volt bélyeg-
zel ragasztva.

A bélyeggyűjtés a más témájú gyűjtő anyagokat 5 is felöleli, és a néprajzi gyűjtést is magában foglalja.

A néprajzi anyagokat 1956-ban kezdtem a kaposvári múzeumnak adni.

Edmentem személyesen bejelenteni a Tótkomszék Gyula múzeumi igazgató úrnak bejelenteni azt, hogy én szeretnék néprajzi anyagokat átadni neki. Az igazgató személyesen fogadott és tetszésre talált. Azóta napjainkig minden témára vonatkozóan írt levelek az évi pályázatokon és minden kiadvány akcióban részt vesznek.

A vasvári szolgálatomban is, és mindig mindentől inkább a kedves helyzetben voltam, hogy nagy lehetőségem adódott arra, hogy sok egyszeri emberrel beszélhettem és így elég jó ismereteket szerezttem a gyűjtésre, és közben rájöttem arra is, hogy a humor tükörében legkönnyebb gyűjteni. És ez abban áll, hogy a sajnálatomaim többet is jobb adatokat ösztönöztek juttatva és rögzítve.

Akkor ennek folytán olyan egyének, ^{kitűzötték} hogy néha egy humoros mondatot bele vittem a pályázati dolgozatba, azonban teljesen nem lehetett kiküszöbölni az anyaggal azonnal lett begyűjtve.

Azt hittem, hogy jobb adatokat a komoly munkatársaim nem tudtak kihozni, mert ott kevesebb és gyengébb adatokat kaptak, és ez még a kiadvány kiadásánál is meglátott.

Itt az tanácsosom azoknak, akik erre időt és fáradságot áldoznak, hogy próbálják meg ezt a gyűjtési módszert alkalmazni, mert ismét ma már kihaldoban van és feledésbe merül a néphagyomány. Tehát ott a legtöbbet, és a legjobbakat kapják és annak révén versenyképes dolgozatokat készíthetnek.

Éltem java részét a vasúton töltöttem le mert, ~~most~~ akkor a vasút volt az egyetlen az elhelyezkedésnek a tere és itt sok ilyen egyszeri emberrel érintkeztem.

is az adótgjnyítésben ez jónak bizonyult különösen
az államain szolgálatban.

A vasút mindentörén is minden időben
jó gazda volt.

A családja élete.

A dédapám Gyelencsér Mátyas jobbágy családból
származott 1797-1954 élt. A felesége Fiatal Erzsébet
1808-1861 élt szül Somogyassán. A virimalmot ő
örökölte a kolera által kipusztult nagybátyjától

A malmot átvevők az olajütővel is jól kerelték
már mint hárszársak örökölték is jól kerelték is
gazdálkodtak állatokkat tartottak is nagy méhészet-
tel foglalkoztak. amely akkor nagy jelentőséggel
birt. is a méret három kocsin Porosnya szállított.
tak jómódú gazdag család lett belőlük. csak 9.
gyermekük volt is ez már megosztotta a vagyont

Nagypám Gyelencsér Imre 1828-1904. élt
ő is jól kerelte a virimalmot is az olajütőt. gazdál
kodott. is így a megélhetése birtosítva volt egy i.
deig. aronban már 40 éven felül alább hagyott a
műveléssel is a gazdálkodással. Itt is sok gyerek
volt háromszor nősült mert kétszer megözvegyült
is mindhárom asszonynak több gyermekei lettek
már a harmadik asszony hozott is egy gyermeket
az első férjétől. Apám az első asszonytól lett. a II ik
asszonyt Szakesről hozta is önéki lányai születtek

Nagypám harmadszor öhorrá fiatal özvegy as-
szonyt vett. is a lepfiatalabb Vilma lánya 1891ben
született is ekkor már a nagypám 63 éves volt is
teljesen az apát formázta a Vilma.

Kalandvágyó korhely ember volt a nagypám
vadászni is eljárt is az élet lehanyaglott. 1881ben
leigelt a malom az olajütő piritójától is ezzel együtt
a rüpposhár is leigelt.

A tűrvéssel jött meg az igazi baj mert abban az éven halt meg a második asszony is kénytelen volt sürgősen megvásárolni, mert a sok apró gyerekek gondozó kellett és így 1882 ben már született az Inne fin és két három évekinnt követte a többi. Nagypapám a harmadik asszonyt már lapafő községben levő saját házába hozta, mert mindket felváltva volt háza lapafőn Várongon. itt szőleje is volt prishárral

A lapafői házat később eladta és elment Várongra lakni. is évek múltán a várongi házat is eladta és kiment lakni a prishába is itt is halt meg. is a feltevésem 1919 ben halt meg az első férje től székmaró jávorszépen. Nagypapám a szabadságharcban is részt vett, a Jellasics elleni harcban. és 1866 ban Könypréti csatában is ott volt. A boszniai okkupációban is ott volt ide önként ment el mert már az idős korára való tekintettel nem volt kötelező elmenni. A család eia rokonok ismerősök könyörögték neki, hogy ne menjen el mert odavész, de bizony ő hajthatatlan maradt és elment. Az egy pár lovat kossival elvitte. és Túrta mellett maradt, és Eszék nek jött harca vonatkal.

A nyugtalan életmód mellett még itálózó is volt és így koldus szegényen halt meg a szőlőhegyi viskójában amelyet apjától örökölt. Amikor épült a malom és a lakóháza, a vadász fegyvere kint lógott a pitvarban a falon lekapta és a fejének irányította mert azon akarta megát látni. valaki a közelben kiütötte a keréllő felvett és rajton a kúthoz dobta a vadászpuskát és így elbűvölt maradt. A roba nem épült be mert vastag sárszín volt. és a bútor és a szövőszék nem épült el.

Apám részére vette a takács szövőszéket. mert apám is kitanulta aronban amikor apám 1884 ben bevált katonának 1886 ip közben eladta nagypapám a szövőszéket mert nagy volt a család és felölték az arát.

Apám 16 éves korában ment lapafőre takács mának és az részére vette a nagypapám a szövőszéket.

Apám és anyám

Apám Geleuscsé György 1862-1926 közt élt és többféle ipart és mesterséget kitanult. Takarás, és vizimalom kezelést és az olajsajtólait. és a kopráit mellét fűrés-faragást, szerszám kezelést készített és készített. Szerszám nyelék készítését, eserephálla rakást. tetőszámpolást és az iradálomban kőakarakait. birkák istatárát, nyírását, kaszavereit. szerszám élesítését. és ereket mindenütt mint szakmunkásként alkalmazták, magasabb illetményel.

Apám a katonaságot a kaposvári 44 ik gyalej ezredben szolgált 1883 X. 16. 1886. XI. 1. kaposvárról az ezredtől egy-egy zászlóalját gyakran áthelyezték Bosznia Zilek. Tricost. Aradra. és párhónapot talán egy episzévet is itt kellett tölteni. A három év alatt egyszer volt otthon 26 napig 1885 júliusban. Míg 1886 őriúde-1886-ban született Kaloosa Teréz. Sőt egy szili nőről a lakmi garda lánya volt.

Anyámnak nyolc gyermeke született 5 fiú 3 leány a nyolcadik fiú halva született és ezzel meghalt anyám 1907 II. 4. én A legidősebb bátyám János és én a vasút-ra kerülünk. a körépső. Titván petre géplakatosnak. Juliamra hupon Batira episzévet felelőskül. Ennek két fia egy kömves a másik szijártó.

A legidősebb bátyám János ^{1890 tav} fia kömves. a lánya kisgarda. most Tsz. Tap Titván 1894-beli fia Peten gépisz mérvők. Az én fiámnak két fia van egyik kertész mérvők egytémista. a kisebb II. gim tanuló. jeles tanuló. és a néprajz kultúrát is kedvelik. és mondják, hogyha idővel lesz rá mód akkor fognak ezzel foglalkozni.

A feleségem akit 1917 őszén eljegyeztem ~~született~~ 9
Győr-Katalin szülte Simonfai 1899. + 1969. ben
módos parancs családából származott rendszer
ingyen arany volt és igen takaros. apja közigyi
bíró volt akkor amikor nősültem, a ma élő
fia Kálmán 1898. ennek fia tanácselnök és
ennek a fia volt iskolai tanár, tehát napja-
inkább ezek is felfelé iváltak, tehát a családja 1750-
re mutatja ki a népiéletet. A nagypapám testvérei is job-
bára iparosok molnások és épít. Izudnyanten Izaranyában
Pécser Dombóváron éltek.

A nagypapám és edesapám szerették az ital felét
de nem züllésre hanem csak több fogyasztásra. és
itt a családok fejlődése és előmenetel lelassult
Az ilyen kirívóan meglátszik ha vissza tekintünk ezekre
Nem volt egyik sem garázda ember csak ez már zök-
kenőt jelent a családban.

A gyermekkoromból

A gyermekkoromból vissza emlékezek bécsi koromig
sőt 5 éves koromra is nagy felhőszakadatok voltak és az
akkori emberekre és állatokra.

Az esti fono örejeire gyakran elmentem
pláne amikor már jól tudtam olvasni, mert az ilyen
gyerekeket szívesen fogadtak, mert felváltva olvasgattunk
mert az idősebbek nem tudtak olyan jól olvasni
Göllin is az úradalmi püsztaikon. A szüleim laká-
sában is gyakori volt a fonoest.

Az ott elhangzott beszédeket, betyárhistoriákat
hiedelmek meséket, felolvasásokat, és a kalendá-
riumok tartalmát, soha nem felejttem el.

A mesemondók és a jósök elbeszéléseit, jól emlék-
szem. Az itt megjelent püsztorok elbeszéléseit,
és ezekről már a dolgozataimban többször emlí-
tettem.

gyermek koromtól kezdve mindig olvasni vá-
gyó fin voltam és igen szerettem a könyveket
nagyon örültem annak, ha egy ismeretlen könyv
került a kezembe. A sógoromtól kapott köny-
vek a Rakoci és a Kossuth harcokról sokat adtak
és más egyéb novellák és regény file könyvek voltak
és elég sok volt a szabadkiszár útani könyvek
tulajdonosánál szépirodalmi könyvek voltak

Ráta a Kovács György Mihály kiadó társaság
könyvei is igen hasznos volt nekem. és önéleírás is
igen tetszett az én könyveim.

Azt kell mondani, hogy a fennírtak 10 év alatt
is sokat változtak. különösen az első világháború
alatt. mert a fennírtak akkor is megtartották
és faliújság már akkor bőven kiadott a saj-
tótechnikai és én mint vasúti felmentett szive-
sen látogattam állandóan.

Már nőskoromban tudtam leginkább az olvasás-
sokkal és a jegyzeteléssel foglalkozni és a bélyeg-
gyűjtés is nagyon hozzájárult a kulturális tevékenységhez

Korán 50 éves koromban nyugdíjba mentem és
a közéleti népkönyvtár kerelét is elvállaltam
és a kulturális gondnokokat és a legnagyobb si-
kerrel itt értem el és a néprajzi dolgozataimat
itt tudtam iparában elhelyezni és pályázatra
vinni amelyet ma már nem is tudnék ilyen siker-
re vinni.

A néprajzi adatgyűjtésről körülményei

Amikor én az első világháború ideje körépet-
te megkezdtem a néprajzi adatgyűjtést akkor
még csak a legrövidebb ember tulajdonosánál jegy-
zet papírral és írő eszközökkel végezték. majd nem sokkal
értelmiségi emberek. és azok a mai korban lévő
technikai eszközök csak a felszabadulás után jöt-
tek használatba. pl. írógép, magnó, fényképezőgép

és a motor kerékjára vagy mennyire az éreket
ma már elsem képzelhető a néprajzi gyűjtés.

Külön álló magán egyszeri ember nem is képes
arra, hogy ilyen munkát végezzen. A mai technikai
erkörok segítségével sem, meg a minimálisra
megfogyatkozott adatközlők hiánya végett is.

Az én gyerekkoromban a szárazdelejen minden
15-20 ik ember mere mondó volt, és ma már
minden 100 ik faluban ha akad egy, pedig ez pro-
zai népeleti költészet, a néprajzi gyűjtés szervezésre
különböző ténylekkel merítik a témáját.

A régi mere mondók elbeszélők is adatközlők külön-
bözőképpen veszték ki. vagy a lejtőre üszött valami-
képpen lepinkab irás végett, vagy nem kötötte az ütdaionak,
vagy ha kötötte hát nem fogadták be, és érdektelenül elhárítot-
ták. Az is előfordult, hogy az ütdaion üszött lejtőre

Olyan is akadt, hogy az adatközlő kiállhatatlan természet-
tíve vált, és ezzel elveszett a néprajz számára.

Akadott a gyűjtőntamon olyan ember, és asszony is, hogy nem
volt hajlandó beszélni amíg pénzt nem adott neki.

Az asszony addig beszélt fecsegett amíg nem kellett, azonban
amikor az adatot akartam felvenni akkor csak nézett bámulóan
és halgatott, mondtam neki.

-; Hát Anna néni, beszéljen, szóljon, Rosszul éri magát?

-; Meg kell a kocit kezni úgy forog a kereke, ha nem ke-
nyik akkor csak áll is nem forog.

Adtam neki egy 10 forintot, akkor beszélt, de az az ér-
dekes, hogy számonra nem mondott újat ismeretlenül.

A másik ember azt mondta, hogy Mit gondol maga
én itt beszéljek itt ingyen, és maga meggaratagodik
ebből. Olyan nincs, ficsere, hát firttam. Akadt olyan
férfi is, hogy házról elhívott a koresmába és ott firtattam
tett, és úgy beszélt, de, amit mondott azt ő nála
nélkül is meghirdetnem volna írni. Akadt olyan is, hogy
lepirított és kifigurázott és mondta.

-; Nincs más dolga mint ilyenekkel foglalkozni?

Ha nincs más dolga mint ilyen hülyeség, akkor men-¹²
jen a Tsz eszébe majd ott kap munkát.

Azok akik pénzért kérték az adat felvételkor azok mind
mólosabbak voltak nálamnál.

Tehát ezek után a külön álló magyar embernek
néprajzi gyűjtőre holt pontra jutott legfeljebb is ezen a vi-
déken, még a hivatalos szervek is legtöbbször elvárkozták
a támogatástól. pl mint falusi törzsi községi paraszt tanács-
elnök, nem is rá ezzel foglalkozni, sok az elfoglaltsága.

Egy külön álló magyar gyűjtő embert nem is respektálják
már nem is a finguro mentes ruházata végett, hanem a
magasabb beosztás hiányában.

Nekem vannak már a környéken megszokott értelmes
adatgyűjtőim és ezeknek gyakran könyveket adok
kérés nélkül. ezzel szemben úgy állok, hogy 75/00-ra a
saját magamra vagyok utalva, úgy, hogy a múlt is me-
rös adatokra támaszkodok, és ebből táplálkozok is.

Ha adatgyűjtésben rájöttem arra is, hogy a túlsó
Tükrében lehet ma már jó adatokat kapni, és így so-
rakozva a legjobb gyűjtőt lehet végezni.

(Ezt tanácsotom is) mert ilyen esetben nem jár-
köznek el az adatgyűjtők.

En ha adat felvételre mentem akkor mindig tud-
tam, hogy mi az adataira van legfontosabban szükség és hogy
mit kérdezzek a közlőtől és nekem majd nem az a feladat kell
beszélni mint az adatgyűjtőnek, hogy ráveressem
a legfontosabb kérdésekre mert nekem fontosabb
volt az, hogy mit mondjon a közlő.

Amikor a rádió riportot halgattam, mindig talál-
va értem magamat.

Ha fontos és jó adatot vettem fel és azt önérdős-
táram az én adataimmal a siker immitt indult ki.

A kérdőívek kitöltésének a sikere immitt indult ki
igazán nem kell ehhez nagy iskolai végzettség csak inkább
gyakorlat, pár éves munka után már megy is jól.

A néprajzi gyűjtést nem szeretném újból kezdeni viszont arra megszerettem, hogy nem tudom nem abbahagyni, így, hisz ha abba kellene parancs szerűleg hagyni, hát úgy egy végtagságtól választanának le. mert most még sok adat vár valaminek még feldolgozásra, habár az időkereske nagyon eljárt felültem. 77 év sok idő már így gondolom is, hogy az országban kevés ilyen régi gyűjtő van még.

Azt állítom, hogy az igazi gyakorlott bélyeggyűjtő csak néprajzos lehet, és azt is állítom, hogy a jó néprajzos is csak bélyeggyűjtő lehet. A kettő igen elősegíti egymást. A gyűjtőmunkában a szakkönyvek is nagy segítségemre voltak, és a kérdőívek is, mert ráterelték a munkát a helyes útra.

Ma már az a néprajzi gyűjtés legjobb megoldása, hogy az iskolai üttörő néprajzi szakkörök végessék, mert ezek legjobban feltudják keresni az adatkezelőket mert a legközelebb van iskolás fiú vagy is a rokonság is belesegíti a tanulmánygyerekek gyűjtő munkájába.

A tárgyi anyagokat is itt lehet a legjobban begyűjteni mert az iskolás gyerekektől nem rejthetik, ha ezzel a gyerek előmenetelét elősegítik.

Ért nem kell kötelezővé tenni mert akkor nem megy a dolog olyan jól, inkább a magán szorgalomra lehet alapítani. Már most több iskola tanintézmény végzi de igen szép is nevesdolog. Az igaz, hogy ez nem benne az iskolai tantervben, azonban enélkül az iskola nem él. mert ezzel együtt már a gyerekek tanulmányi előmenetelük is bővül.

A jövőnek a leghelyesebb ~~jó~~ néprajzi útja az iskolák bekapcsolódása, és minden iskolának művelni gyűjtőrobotot kellene beállítani és ide tárgyi és elméleti anyagot beraktározni, és a letitit anyagról feltárt lehetne venni, és az adatokot feltüntetni, az ebben kitünt tanulót valaminek jutalmazni. Érel érik el a haldokló néprajz újholi felélesztését. (Éz javaslat).

Most még annyi kiemelés az élek sorából addig végrem a gyűjtő munkát és legalább 5 évig szeretném csinálni mert ezzel sok adatot lehet tudni bonyolítani.

Az élet útján igen göröngyös volt mert mindig volt a közelében olyan rebelis alak, aki minden ok nélkül elvisehetett volna tette az életemet.

Ísmét a néprajzkutatásra terck is most a meghatalmazással amely egyben engedély okirat, és műzem barát tapsági igazolvánnyal dolgozok amely feljogosít a néprajzkutatásra somogy megyében

Szeretnék olyan önzetlen itódokat hátra hagyni az én ránevelésem útján. amely ritkán akad mert sok az önző ember és az anyagiak. és így ritkán akad olyan aki beszájzó is öntelt ne lenne.

A néprajz kutatással nem fog össze az anyagiak-kodás az önző monopolizálás és a beszájzódás.

Az öregség révén újhol nőültem 1972 III 7 én magányos öregségemről vettem Demeter Maria srül Tiszalókon 1904 aug 1 én. Teljesen egyedül álló rendszeres tiszta takarod emeletes bérháza van lakóval és öszkomfortos lakással.

Ömellette tudom végerm a néprajz kutatást teljes szabad idővel.

Ézzel zárom az önéletrajz dolgozatomat és ezt követően még emlékiratot is írok a külső élet eseményeiről, amely ösre függ az életemmel. Fényképeket csatolok az önéletrajzhoz.

Gyelenesi Sándor
már nyugodtján

Gombóvár 1973 jul 3 én

Egyetlen Sálka
néprajzi

1973 felvétel

Epítés és Sál

1972

Somogy Megyei Múzeum

NA-893

Ms. prajzi ar. 8. 1. 1

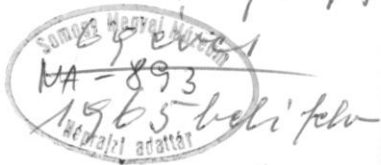

Cydonia Sándor
már nyolc éves
41 éves volt

Epeleres és Sánta
már nyeljes

Gyalenesi Sándor

~~Zalaegerszegi~~
Somogy Megyei Múzeum

NA-893

1937. február

41 éves voltam